

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 509/2007

z dnia 7 maja 2007 r.

ustanawiające wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w zachodniej części kanału La Manche

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Najnowsze informacje naukowe pochodzące od Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) wskazują na to, że w zasobach soli w rejonie ICES VIIe śmiertelność połowowa występuje w takim stopniu, że liczebność dorosłych ryb w morzu spadła do poziomu, w którym zasoby te mogą nie być w stanie odnawiać się przez rozmnażanie i w związku z tym grozi im załamanie.
- (2) Należy przedsięwziąć środki w celu ustanowienia wieloletniego planu zarządzania połowami soli w zachodniej części kanału La Manche.
- (3) Celem planu jest eksploatacja zasobów soli w zachodniej części kanału La Manche, która zapewni zrównoważone warunki gospodarcze, środowiskowe i społeczne.
- (4) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾ wymaga między innymi, aby do osiągnięcia tego celu Wspólnota stosowała ostrożne podejście w stosowaniu środków służących ochronie i zachowaniu zasobów, zapewnieniu ich zrównoważonej eksploatacji i zminimalizowaniu oddziaływania rybołówstwa na ekosystemy morskie. Celem rozporządzenia jest stopniowe wprowadzanie w życie podejścia do zarządzania rybołówstwem opartego na ekosystemie; przyczynia się ono do wydajnej działalności połowowej w ramach rentownego i konkurencyjnego przemysłu rybołówstwa, zapewniając godziwe standardy życia i uwzględniając interesy konsumentów.
- (5) Aby osiągnąć ten cel, należy doprowadzić zasoby soli w zachodniej części kanału La Manche do bezpiecznego

limitu biologicznego poprzez zredukowanie wskaźników śmiertelności połowowej i zarządzać tymi zasobami w taki sposób, by utrzymać ich pełną zdolność reprodukcyjną oraz zapewnić wysoki odłów długoterminowy.

- (6) Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa wydał opinię, zgodnie z którą współczynnik śmiertelności połowowej w wysokości 0,27 umożliwia osiągnięcie wysokiego odłowu długoterminowego i zachowanie ryzyka wyczerpania zdolności reprodukcyjnej zasobów na niskim poziomie.
- (7) Taką kontrolę wskaźników śmiertelności połowowej ryb można osiągnąć dzięki opracowaniu odpowiednich metod określania poziomu ogólnych dopuszczalnych połowów (TAC) oraz opracowaniu systemu pozwalającego na ograniczenie nakładów połowowych dla tych zasobów do poziomu, przy którym niewielkie jest prawdopodobieństwo przekroczenia TAC.
- (8) Poza środkami określonymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾ należy zastosować dodatkowe środki kontroli w celu zapewnienia zgodności ze środkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (9) W początkowym etapie w latach 2007, 2008 i 2009 plan wieloletni jest uznawany za plan odbudowy, a następnie jako plan zarządzania w rozumieniu art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I CELE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w zachodniej części kanału La Manche (zwanymi dalej „solą w zachodniej części kanału La Manche”).

⁽¹⁾ Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, str. 495.

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽³⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11).

2. Na użytek niniejszego rozporządzenia „zachodnia część kanału La Manche” oznacza obszar morza wyznaczony przez Międzynarodową Radę Badań Morza jako rejon VIIe.

Artykuł 2

Cel

1. Wieloletni plan gwarantuje zrównoważoną eksploatację zasobów soli w zachodniej części kanału La Manche.

2. Cel ten jest realizowany poprzez osiągnięcie i utrzymanie śmiertelności połowowej na poziomie 0,27 w odpowiednich grupach wiekowych.

ROZDZIAŁ II

OGÓLNE DOPUSZCZALNE POŁOWY

Artykuł 3

Procedura określania ogólnych dopuszczalnych połowów

1. Dla lat 2007, 2008 i 2009 Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, decyduje co roku na podstawie wniosku Komisji w sprawie ogólnych dopuszczalnych połowów (TAC) dla soli w zachodniej części kanału La Manche o poziomie połowów, który zgodnie z oceną naukową przeprowadzoną przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) jest równy wartości wyższej spośród następujących dwóch:

a) TAC, którego stosowanie będzie skutkowało 20-procentową redukcją wskaźnika śmiertelności połowowej w 2007 r. w porównaniu ze średnią wskaźników śmiertelności połowowej w latach 2003, 2004 i 2005, zgodnie z najnowszymi szacunkami STECF;

b) TAC, którego stosowanie będzie skutkowało osiągnięciem wskaźnika śmiertelności połowowej określonego w art. 2 ust. 2.

2. Dla lat 2010, 2011 i 2012 Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, decyduje co roku na podstawie wniosku Komisji w sprawie ogólnych dopuszczalnych połowów (TAC) dla soli w zachodniej części kanału La Manche o poziomie połowów, który zgodnie z oceną naukową przeprowadzoną przez STECF jest równy wartości wyższej spośród następujących dwóch:

a) TAC, którego stosowanie będzie skutkowało 15-procentową redukcją wskaźnika śmiertelności połowowej w 2010 r. w porównaniu ze średnią wskaźników śmiertelności połowowej w latach 2007, 2008 i 2009, zgodnie z najnowszymi szacunkami STECF;

b) TAC, którego stosowanie będzie skutkowało osiągnięciem wskaźnika śmiertelności połowowej określonego w art. 2 ust. 2.

3. Dla roku 2013 i kolejnych lat Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, decyduje na podstawie wniosku Komisji w sprawie ogólnych dopuszczalnych połowów (TAC) dla soli w zachodniej części kanału La Manche o takim poziomie połowów, który zgodnie z oceną naukową przeprowadzoną przez STECF będzie skutkowało osiągnięciem wskaźnika śmiertelności połowowej określonego w art. 2 ust. 2.

4. Bez uszczerbku dla ust. 3, jeżeli STECF stwierdzi, że wskaźnik śmiertelności połowowej określony w art. 2 ust. 2 nie został osiągnięty do 31 grudnia 2012 r., ust. 2 stosuje się odpowiednio do lat 2013, 2014 i 2015, a ust. 3 stosuje się odpowiednio od 2016 r.

Artykuł 4

Ograniczenia zmienności TAC

Począwszy od pierwszego roku stosowania niniejszego rozporządzenia, stosuje się następujące zasady:

a) jeżeli zastosowanie art. 3 spowodowałoby przekroczenie wielkości TAC o ponad 15 % w stosunku do TAC z poprzedniego roku, Rada przyjmuje TAC większy o co najwyżej 15 % od TAC z poprzedniego roku;

b) jeżeli zastosowanie art. 3 spowodowałoby obniżenie wielkości TAC o ponad 15 % w stosunku do TAC z poprzedniego roku, Rada przyjmuje TAC mniejszy o co najwyżej 15 % od TAC z poprzedniego roku.

ROZDZIAŁ III

OGRANICZENIE NAKŁADU POŁOWOWEGO

Artykuł 5

Ograniczenie nakładu

1. Wielkości TAC, o których mowa w rozdziale II, uzupełniane są systemem ograniczania nakładów połowowych na podstawie obszarów geograficznych i kategorii narzędzi połowowych, a także związanymi z nimi warunkami wykorzystywania wielkości dopuszczalnych połowów określonych w załączniku IIc do rozporządzenia Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalającego wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 444/2007 (Dz.U. L 106 z 24.4.2007, str. 22).

2. Rada stanowi większością kwalifikowaną, na podstawie wniosku Komisji, o maksymalnej liczbie dni połowowych dostępnych statkom obecnym w zachodniej części kanału La Manche zarzucającym włoki ramowe o rozmiarze oczka równym co najmniej 80 mm oraz statkom obecnym w zachodniej części kanału La Manche zarzucającym sieci statyczne o rozmiarze oczka równym co najwyżej 220 mm.

3. Maksymalna liczba dni połowowych, o której mowa w ust. 2, jest dostosowywana w ten sam sposób, co śmiertelność połowowa, o której mowa w art. 3.

4. Niezależnie od ust. 3, nakład połowowy, który ma być ustanawiany w roku 2008 i 2009, jest utrzymywany na poziomie ustanowionym na rok 2007.

ROZDZIAŁ IV

MONITOROWANIE, INSPEKCJA I NADZÓR

Artykuł 6

Margines tolerancji

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie⁽¹⁾, dozwolony margines tolerancji przy szacowaniu ilości w kilogramach żywej wagi soli z zachodniej części kanału La Manche przechowywanych na statku wynosi 8 % wartości wpisanej do dziennika połowowego. W przypadku gdy prawodawstwo wspólnotowe nie przewiduje żadnych współczynników przeliczeniowych, obowiązuje współczynnik przeliczeniowy przyjęty przez państwo członkowskie, pod którego banderą pływa statek.

Artykuł 7

Uprzednie zgłoszenie

Kapitan wspólnotowego statku rybackiego, który przebywał w zachodniej części kanału La Manche, lub przedstawiciel kapitana, który zamierza przeładować jakąkolwiek ilość soli przechowywaną na statku lub wyładować jakąkolwiek ilość soli w porcie lub miejscu wyładunku w państwie trzecim, przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego, pod którego banderą pływa statek, co najmniej 24 godziny przed przeładunkiem lub wyładunkiem w państwie trzecim, następujące informacje:

- nazwę portu lub miejsca wyładunku;
- szacowany czas przybycia do tego portu lub miejsca wyładunku;
- ilość, w kilogramach żywej wagi, wszystkich gatunków przechowywanych na statku w ilości przekraczającej 50 kg.

⁽¹⁾ Dz.U. L 276 z 10.10.1983, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1804/2005 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 10).

Artykuł 8

Oddzielne przechowywanie soli zwyczajnej

1. Zabrania się przechowywania na wspólnotowym statku rybackim w jakimkolwiek pojemniku jakichkolwiek ilości soli zwyczajnej zmieszanej z innymi gatunkami organizmów morskich.

2. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich udzielają kontrolerom państw członkowskich pomocy w zakresie niezbędnym do weryfikacji przez nich ilości soli zwyczajnej zadeklarowanej w dzienniku połowowym i ilości złowionej soli przechowywanej na statku.

Artykuł 9

Transport soli zwyczajnej

1. Właściwe organy państwa członkowskiego mogą nałożyć wymóg, aby wszelkie ilości soli zwyczajnej powyżej 300 kg złowione w zachodniej części kanału La Manche oraz po raz pierwszy wyładowane w tym państwie członkowskim były ważone w obecności kontrolerów przed przetransportowaniem z portu pierwszego wyładunku.

2. W drodze odstępstwa od art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 do ilości soli zwyczajnej większych niż 300 kg, transportowanych do miejsca innego niż miejsce wyładunku lub przywozu, dołączana jest kopia jednej z deklaracji przewidzianych w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 dotycząca transportowanych ilości soli. Wyjątek przewidziany w art. 13 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 nie ma zastosowania.

Artykuł 10

Specjalny program monitorowania

W drodze odstępstwa od art. 34c ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, specjalne programy monitorowania danych zasobów soli mogą trwać dłużej niż dwa lata.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11

Ocena środków zarządzania

Komisja występuje do STECF o informacje naukowe na temat tempa postępów w osiągnięciu celów planu zarządzania w trzecim roku stosowania niniejszego rozporządzenia, a następnie co trzy kolejne lata stosowania niniejszego rozporządzenia.

W stosownych przypadkach Komisja proponuje odpowiednie środki, natomiast Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, podejmuje decyzję w sprawie środków alternatywnych służących osiągnięciu celu, o którym mowa w art. 2. W szczególności Rada może większością kwalifikowaną zmienić wskaźnik śmiertelności połowowej określony w art. 2 ust. 2 na podstawie wniosku Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Artykuł 12

Okoliczności szczególne

W przypadku gdy STECF poinformuje, że zmniejsza się zdolność reprodukcyjna stada rozrodczego soli w zachodniej części kanału La Manche, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji, ustala poziom TAC niższy niż określony w art. 3 i 4 oraz środki kontroli nakładu inne niż te określone w art. 5.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 maja 2007 r.

Artykuł 13

Europejski Fundusz Rybacki

Zgodnie z art. 3 ust. 1 plan wieloletni jest uznawany za plan odbudowy w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 w latach 2007, 2008 i 2009 oraz do celów art. 21 lit. a) ppkt i) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006⁽¹⁾. Następnie plan wieloletni jest uznawany za plan zarządzania w rozumieniu art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz do celów art. 21 lit. a) ppkt iv) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady

H. SEEHOFER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, str. 1.